

eneste Maade, hvorpaa man vil kunne bringe Eksekutorerne under Tvang, idet nemlig den saaledes i første Instans faldne Dom vil kunne paalægge dem under Mulkt eller gennem sædvanlige Tvangsmidler at foretage det, som Retten maatte finde, de bør foretage. Derfor have vi ment, at man, hvis man vilde komme til en Udtrykksmaade, som i og for sig var uangribelig, maatte affatte Reglen saaledes, at Sagen skal indsendes til Kendelse af Skifteretten i de samme Tilfælde, hvor den vilde være at afgøre ved Skifterettens Kendelse, hvis Boet er under Behandling ved Skifteretten.

Den fjerde Paragraf i vort Forslag svarer til § 5 i Folketingets Forslag, men der er ganske vist nogle ikke uvæsentlige Forandringer i vort Forslag. For det første have vi nemlig ment, at naar der siges, at Boet i visse Tilfælde kan gaa over til Skifterettens Behandling, maa man sige, at i disse Tilfælde skal Boet tages under Skifterettens Behandling. Det forekommer os nemlig at være klart, at naar man giver et bestemt Antal, en bestemt Kvotadel, af de i Boet interesserede — altsaa Fordringshavere, hvis Gælden ikke er vedgaaet, eller Arvingerne eller efterlevende Ægtefælle, hvor Gæld er vedgaaet, men det sidste Tilfælde kommer ikke med her — en Ret til at forlange, at Boet skal overgaa til Skifterettens Behandling, saa maa det ogsaa være Mening, at Skifteretten skal overtage dette Bo, ikke blot kan den det, men den skal. Det kan ikke være Mening, at Skifteretten, uagtet det forlangte Antal Fordringshavere kræve det, skulde kunne sige nej. Ligeledes mene vi, det ogsaa maa være Tilfældet, naar Eksekutorerne ikke stille den dem paalagte Sikkerhed. Og endelig forekommer det os endnu mere klart, at naar man vil give Justitsministeriet Myndighed til i visse Tilfælde at foreskrive, at Boet skal tages fra Eksekutorerne og gaa over til Skifteretten, maa det ogsaa i disse Tilfælde være Reglen, at Skifteretten skal tage Boet og ikke kan sige nej dertil. Derfor have vi ment, at disse Tilfælde burde betegnes som saadanne, i hvilke Boet skal gaa over til Skifteretsbehandling og ikke blot kan. — Med Hensyn til de enkelte Til-

fælde bemærkes, at i de Tilfælde, hvor et vist Antal Fordringshavere, naar Gæld ikke er vedgaaet, kan forlange Boets Overgang til Skifteretsbehandling, mene vi, at man ikke foruden at fordre, at et vist Antal Fordringshavere forlange det, tillige kan fordre, at Boet skal skønnes at være insolvent, thi ifølge vor Opfattelse kan der ikke være nogen Tvivl om, at det ikke er Mening, at ophæve Reglen i Konkurslovens § 145, som jo gaar ud paa, at naar et Dødsbo er insolvent, kan enhver Fordringshaver fordre, at det skal behandles efter Konkursloven. Og naar en saadan Ret skal have i de Tilfælde, hvor Boet skal behandles af Skifteretten, forekommer det os, at den ogsaa maa have over for Eksekutoren, og Stillingen bliver altsaa den, at naar Boet efter Skifterettens Skøn — for det er jo det, som maa være det afgørende — maa antages at være insolvent, kan der ikke forlanges et bestemt Antal Kreditorer, men det maa være tilstrækkeligt, at en enkelt forlanger Boet behandlet som Konkursbo, hvoraf det jo er Følgen, at det maa udgaa af Eksekutorernes Behandling. — Det under 2 i vort Forslag omtalte Tilfælde vil der ikke blive Spørgsmaal om efter Folketingsforslagets Redaktion, thi der var der ikke Tale om Sikkerhedsstillelse, og det Tilfælde vil altsaa ikke kunne forekomme. — Det tredje Tilfælde er i det væsentligste stemmende med Folketingets Forslag, og ogsaa med Regeringens Forslag og Landstingets tidligere Forslag, for saa vidt som det giver Justitsministeriet Ret til at forlange, at Boet skal gaa over til Skifterettens Behandling, naar Eksekutoren ikke længer er i Besiddelse af de til at beskikkes som saadanne fornødne Egenskaber, og intet Andragende foreligger om at faa en anden Eksekutor i hans Sted, som ogsaa naar Boet er Genstand for en utilbørlig Behandling, eller naar der ved Gennemsyn af Boets Kasse eller Skifteprotokol forefindes Misligheder med Hensyn til Behandlingen af Boets Midler. At Justitsministeriet i disse Tilfælde skal kunne forlange Boet overtaget af Skifteretten, vil man formentlig ikke fra nogen Side rejse Indvending imod. — Derimod var der i Folketingets Forslag nævnt endnu et Til-